

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-02878/20-3

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle čl. 58 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), (dále jen „nařízení (EU) 2016/679“) a § 60, § 62 a § 64 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb. o zpracování osobních údajů (dále jen „zákon č. 110/2019 Sb.“), rozhodl dne 14. července 2020 v souladu s § 140 a § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „zákon č. 500/2004 Sb.“), a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), takto:

Účastníku řízení: společnosti

se v souvislosti se zpracováním osobních údajů při její podnikatelské činnosti ukládá povinnost:

1. podle čl. 58 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) 2016/679 uvést operace zpracování do souladu s tímto nařízením a to tak, že upraví znění smlouvy o nájmu sportovního vybavení, kterou uzavírá se subjekty údajů při pronajímání sportovního vybavení, včetně související dokumentace k této smlouvě, a bude zpracovávat osobní údaje pouze v rozsahu relevantnímu k účelu tak, aby byl jeho postup v souladu s čl. 5 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/679,

a to ve lhůtě 10 dnů od právní moci tohoto příkazu,

2. podle čl. 58 odst. 2 písm. g) nařízení (EU) 2016/679 uvést operace zpracování do souladu s tímto nařízením a to tím, že vymaže veškeré skeny občanských průkazů či jiných průkazů totožnosti (a zničí všechny listinné kopie občanských průkazů či jiných průkazů totožnosti), které získala od subjektů údajů při pronajímání sportovního vybavení, neboť nedisponuje doložitelným souhlasem s takovýmto zpracováním osobních údajů a porušuje tak čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 ve spojení s čl. 7 bod 1 nařízení (EU) 2016/679, jakož i čl. 5 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/679, neboť pořizování skenů/kopií občanských průkazů či jiných průkazů totožnosti je při daném účelu zpracování v rozporu se základní zásadou zpracování osobních údajů, tj. minimalizací údajů,

a to ve lhůtě 10 dnů od právní moci tohoto příkazu,

3. podat Úřadu pro ochranu osobních údajů zprávu o splnění uložených opatření uvedených ve výroku 1. až 2.,

a to ve lhůtě 15 dnů od splnění každého z nich.

Společnost

- I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., neboť porušila některé ze základních zásad pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 až 7 nebo 9 nařízení (EU) 2016/679, kterého se, jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679, dopustila tím, že v době minimálně do 12. března 2020 pořizovala skeny/kopie občanských průkazů či jiných průkazů totožnosti subjektů údajů, se kterými uzavírala smlouvu o nájmu sportovního vybavení, nezákonným způsobem, neboť nedokázala doložit existenci souhlasu subjektů údajů s tímto zpracováním, jakožto jediného právního důvodu připadajícího v úvahu pro zpracování údajů uvedených v občanském či jiném průkazu totožnosti, navíc tyto údaje nejsou nijak nezbytné pro dané účely uzavření smlouvy o nájmu sportovního vybavení, plnění zákonem stanovených povinností či pro oprávněné zájmy této společnosti, čímž porušila čl. 5 odst. 1 písm. c), 6 odst. 1 písm. a) a čl. 7 bod 1 nařízení (EU) 2016/679,
- II. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb., neboť porušila některé z práv subjektu údajů podle čl. 12 až 22 nařízení (EU) 2016/679 nebo hlavy II, kterého se jako správce osobních údajů podle čl. 4 bodu 7 nařízení (EU) 2016/679 dopustila tím, že minimálně do 12. března 2020 neinformovala dle čl. 13 nařízení (EU) 2016/679 subjekty údajů o zpracování osobních údajů, které se těchto subjektů údajů týká, a o dalších skutečnostech uvedených v tomto článku, resp. neprokázala, že jim tyto informace poskytla, a neinformovala subjekty údajů o jejich právech, která jim náleží v souladu s čl. 15 až 21 nařízení (EU) 2016/679, resp. neprokázala, že jim tyto informace poskytla, čímž porušila čl. 13, čl. 15 až 21 nařízení (EU) 2016/679,
- III. za což se jí v souladu s § 35 písm. b) ve spojení s § 41 zákona č. 250/2016 Sb., a v souladu s čl. 83 odst. 5 písm. a) a b) nařízení (EU) 2016/679 ukládá

**pokuta ve výši 10.000 Kč
(slovy deset tisíc korun českých)**

splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO obviněného, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání tohoto příkazu je spisový materiál shromážděný v rámci kontroly sp. zn. UOOU-05241/19 provedené u účastníka řízení dne 12. března 2020 Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), podnět zaslaný Úřadu a skutečnosti uvedené ve zjištěních Úřadu, které jsou součástí spisového materiálu tohoto řízení.

Zdůvodnění výroků 1. a 2., včetně lhůty, a výroků I., II. a III.

Kontrolou u účastníka řízení bylo zjištěno, že účastník řízení:

- (i) formou pořizování skenů/kopií občanských průkazů či jiných průkazů totožnosti nezpracovával osobní údaje zákonným způsobem, neboť nedokázal doložit existenci souhlasu subjektu údajů s tímto zpracováním, jakožto jediného právního důvodu připadajícího v úvahu pro zpracování dalších údajů uvedených v občanském či jiném průkazu totožnosti, jejichž zpracování je pro daný účel zpracování nadbytečný, tj. není nijak nezbytné pro účely uzavření smlouvy o nájmu sportovního vybavení, plnění zákonem stanovených povinností či pro oprávněné zájmy účastníka; účastník neprůkazně zdůvodnil rozsah jím zpracovávaných osobních údajů vzhledem k jím uváděným účelům zpracování;
- (ii) zpracováním skenů/kopií občanských průkazů či jiných průkazů totožnosti dochází k duplicitě uchovávaných a zpracovávaných osobních údajů, a navíc jsou zpracovávány osobní údaje obsažené na průkazu totožnosti, které nejsou relevantní pro dané zpracování a porušuje základní zásadu zpracování osobních údajů, tj. minimalizaci údajů,
- (iii) nedoložil a neprokázal, že poskytoval svým zákazníkům (subjektům údajů) informace o jejich právech dle čl. 13 nařízení (EU) 2016/679;
- (iv) nedoložil a neprokázal, že poskytoval svým zákazníkům (subjektům údajů) informace o jejich právech dle čl. 15 až 21 nařízení (EU) 2016/679.

Uvedená zjištění byla v protokole o kontrole ze dne 9. června 2020, čj. UOOU-05241/19-11, vyhodnocena jako porušení nařízení (EU) 2016/679:

- (i) čl. 6 odst. 1 písm. a), čl. 7 bod 1;
- (ii) čl. 5 odst. 1 písm. c);
- (iii) čl. 13;
- (iv) čl. 15 až 21.

(ad i) porušení čl. 6 odst. 1 písm. a) a čl. 7 bod 1 nařízení (EU) 2016/679

Účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku. Účastník řízení je držitelem domény [REDAKCE] a ke své činnosti užívá webové stránky [REDAKCE], kde je uvedeno, že provozuje [REDAKCE] poboček půjčoven se sportovním vybavením v [REDAKCE], kde poskytuje kromě služeb pronájmu lyžařského a sportovního vybavení rovněž servis, minishop a služby lyžařské školy.

Kontrolou na místě v jedné z poboček, tj. provozovna [REDAKCE], [REDAKCE], bylo zjištěno, že v rámci pronájmu vybavení účastník zpracovával osobní údaje jeho zákazníků (subjektů údajů) v rozsahu: jméno, příjmení, adresa pobytu během pronájmu vybavení, telefon, e-mail a specifikaci předložených průkazů totožnosti,

vč. čísla průkazu [viz Protokol z ústního jednání a místního šetření ze dne 12. března 2020, čj. UOOU-05241/19-4 (dále jen „Protokol o místním šetření“, strana 5). Při pronájmu sportovního vybavení byla se zákazníkem (subjektem údajů) uzavírána smlouva o nájmu. Ve smlouvě o nájmu sportovního vybavení je v části před specifikací vybavení uvedeno: „*jako jistinu na půjčené zboží vyžaduje firma zálohu dle ceníku, **nebo kopii platného průkazu totožnosti se souhlasem majitele***“, přičemž účastník kromě výše uvedených údajů, které byly vepisovány do počítače v dané provozovně, prováděl sken průkazu totožnosti zákazníka (subjektů údajů), kdy se převážně jednalo o skeny občanských průkazů. V rámci tohoto skenu byly tedy zpracovávány další osobní údaje, a to podle druhu samotného průkazu totožnosti.

Kontrolou bylo zjištěno, že účastník nedisponoval písemnými souhlasy s okopírováním/oskenováním průkazů totožnosti – viz Protokol o místním šetření, strana 2: „*...V případě zapůjčení sportovního vybavení dostane klient možnost výběru mezi složením peněžní jistiny nebo kopií platného průkazu totožnosti se souhlasem majitele. **Samostatný souhlas není vyžadován.***“

V této souvislosti je třeba uvést právní úpravu obsaženou v zákoně č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, která ve svém § 15a odst. 2 uvádí, že „*Je zakázáno pořizovat jakýmkoliv prostředky kopie občanského průkazu **bez prokazatelného souhlasu občana, kterému byl občanský průkaz vydán, pokud zvláštní zákon nebo mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.***“ Účastník řízení tedy pořizoval skeny/kopie občanského průkazu či jiného průkazu totožnosti, aniž by disponoval prokazatelným souhlasem občana – subjektu údajů. Tvzení účastníka, že subjekt údajů konkludentně souhlasil s pořizováním kopie občanského průkazu již samotným předložením občanského průkazu pracovníkovi pobočky tedy nemá oporu v právní úpravě, neboť jak je uvedeno výše, souhlas občana (subjektu údajů) musí být prokazatelný.

Úřad má na základě shora uvedených skutečností za prokázané, že účastník formou pořizování skenů/kopií občanských průkazů či jiných průkazů totožnosti porušil povinnost stanovenou v čl. 7 bod 1 nařízení (EU) 2016/679 ve spojení s čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679, tedy že nezpracovával osobní údaje zákonným způsobem, neboť nedokázal doložit existenci souhlasu subjektu údajů s tímto zpracováním, jakožto jediného právního důvodu připadajícího v úvahu pro zpracování dalších údajů uvedených v občanském průkazu. Z tohoto důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku 1., 2. a l. výše.

Nad rámec výše uvedeného Úřad konstatuje, že i kdyby účastník řízení disponoval souhlasy s pořizováním kopií/skenů průkazů totožnosti, je přesto takové zpracování osobních údajů v rozporu s nařízením (EU) 2016/679, neboť je porušována zásada minimalizace údajů (viz dále).

(ad ii) porušení čl. 5 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/679

Kontrolou bylo dále zjištěno, že po naskenování průkazu totožnosti docházelo ze strany účastníka k dalším zpracováním osobních údajů. Toto zahrnovalo opis jména a příjmení, adresy, telefonního čísla, e-mailu, osobních údajů na průkazu totožnosti včetně čísla průkazu totožnosti (viz příloha dokumentu s názvem „Záznamy o zpracování osobních údajů“, doručeného Úřadu dne 31. března 2020, čj. UOOU-05241/19-8).

Při pořizování skenu občanského průkazu účastník zpracovával další osobní údaje, a to podle druhu samotného průkazu totožnosti a nerozlišoval druh občanského průkazu co do obsahu údajů v něm uvedených, když nebyla používána např. šablona, která by umožnila okopírovat pouze nezbytný rozsah údajů k legitimním účelům (kopírováním docházelo např. k získání rodného čísla subjektu údajů, jehož zpracovávání je taktéž nadbytečné vzhledem k daným účelům zpracování). Účastník řízení nikterak nerozlišoval, zda kopírované osobní doklady obsahovaly nadbytečné údaje ve vztahu k deklarovanému účelu zpracování a nepřijal opatření, která by nadměrnému zpracování osobních údajů zamezila.

Zásada minimalizace údajů určuje, jaké údaje může správce za daným účelem zpracovávat. Zpracovány musejí být vždy pouze takové osobní údaje, které jsou pro dosažení účelu nezbytné, a to pouze v nutném rozsahu. To znamená, že jakmile jednou správce stanoví účel zpracování, musí při každé zamýšlené operaci s daty v zamýšleném rozsahu zpracování pečlivě vážit, jestli je tato operace nezbytná k naplnění účelu a jestli využívá pouze relevantní a přiměřené osobní údaje.

Účastník řízení se vyjádřil k účelům zpracování osobních údajů ve smyslu, že údaje jím zpracované potřebuje za účelem ochrany jeho práv, tj. při jejich vymáhání v případě poškození/nevrácení pronajatého sportovního vybavení. V testu proporcionality, který je součástí Vyjádření k žádosti o součinnost ze dne 15. dubna 2020, čj. UOOU-05241/19-10 (dále jen „Vyjádření ze dne 15. dubna 2020“), je na straně 2 uvedeno, že „...Pro uplatnění nároků ze zcizení nebo poškození předmětu nájmu je potřeba identifikace osoby. Osobní údaje, které Správce v rámci uzavření smlouvy zpracovává, **nejsou neměnné** a k vymáhání práv Správce v rámci procesněprávních postupů by nemusely být orgány veřejné moci shledány jako postačující. Z tohoto důvodu bylo jako **vhodný postup zvoleno zpracování kopie průkazu totožnosti**, který v případě potřeb pomůže Správci a orgánům veřejné moci **identifikovat osobu**, po které jsou případné nároky uplatňovány“.

Úřad je však názoru, že potřebuje-li účastník řízení identifikovat osobu pro případné uplatňování jeho práv u soudu či jiného státního orgánu, postačí k identifikaci účastníka jen jméno, bydliště a datum narození – viz § 3019 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník: „**Údaji, podle nichž lze člověka zjistit, jsou zejména jméno, bydliště a datum narození, popřípadě identifikující údaj podle jiného právního předpisu. Identifikujícím údajem právnické osoby nebo podnikatele je identifikační číslo osoby, bylo-li jim přiděleno.**“ Vyžadování dalších údajů z průkazu totožnosti je v daném případě zpracování osobních údajů zcela redundantním.

Nelze taktéž souhlasit s tvrzením účastníka, že číslo průkazu totožnosti je na rozdíl od ostatních identifikačních údajů neměnné - viz Test proporcionality, který je součástí Vyjádření ze dne 15. dubna 2020, strana 2: „...S ohledem na zásadu minimalizace zpracování údajů, kdy Správce je oprávněn zpracovávat jen takové osobní údaje, které jsou pro naplnění stanoveného účelu zpracování nezbytné, tj. zpracovávat jen takové údaje, které zajistí **neměnitelnou** a spolehlivou možnost identifikace pro orgány veřejné moci.“ Úřad zastává stanovisko, že údaj v občanském průkazu „datum narození“ je neměnný, ke změně „jména a příjmení“ dochází zřídka kdy, co může být měněno častěji je „bydliště“. Číslo občanského průkazu se mění v závislosti na občanem prováděných změnách více, než údaj „datum narození“ jako takový (ten se nemění vůbec), či „jméno a příjmení“. Pokud bude mít účastník řízení od zákazníků osobní údaje jako

jméno a příjmení, datum narození, pak tyto postačí k identifikaci osoby. Tvrzení účastníka, že je nutno vyžadovat i číslo průkazu totožnosti, tu neobstojí.

Úřad má na základě shora uvedených skutečností za prokázané, že účastník formou pořizování skenů/kopíí občanských průkazů či jiných průkazů totožnosti porušil základní zásadu zpracování osobních údajů uvedenou v čl. 5 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/679, neboť zpracovával a uchovával osobní údaje, které nejsou relevantní pro dané zpracování a toto zpracování nebylo přiměřené ve vztahu k jeho účelu, proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výročí 1., 2. a I. výše.

(ad iii) porušení čl. 13 nařízení a 15 - 21 nařízení (EU) 2016/679

V souladu se zásadou transparentnosti, je správce povinen informovat subjekt údajů o zpracování osobních údajů, které se tohoto subjektu údajů týkají. Informační povinnost má správce podle čl. 13 nařízení (EU) 2016/679 v případě, že osobní údaje získal přímo od subjektu údajů, tedy subjekt údajů své osobní údaje tomuto správci přímo poskytl nebo sdělil. Ke splnění informační povinnosti správce musí dojít podle odst. 1 tohoto článku nejpozději v okamžiku získání osobních údajů, tedy nejpozději současně se samotným získáním.

Kontrolou bylo zjištěno, že účastník řízení neplnil svou informační povinnost uvedenou v předchozím odstavci (existence plnění povinnosti dle čl. 13 nebyla Úřadu nikterak prokázána). K dílčí nápravě tohoto závadného stavu došlo při provedení místního šetření dne 12. března 2020 (viz Protokol o kontrole ze dne 9. června 2020, čj. UOOU-05241/19-11, strana 8). Účastník následně doložil Úřadu, že v této souvislosti upravil dokument, který je součástí smlouvy o nájmu sportovního vybavení a zaslal jeho znění Úřadu (viz Vyjádření ze dne 15. dubna 2020), kdy součástí „*Informace o zpracování osobních údajů*“ je i odstavec s názvem „*Další informace a vaše práva*“.

Úřad má na základě shora uvedených skutečností za prokázané, že účastník minimálně do 12. března 2020 porušoval povinnosti vyplývající z čl. 13 nařízení (EU) 2016/679, proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. a III.

Co se týče postupu při vyřizování žádostí o uplatňování práv subjektů údajů dle čl. 15 až 21 nařízení (EU) 2016/679 bylo kontrolou zjištěno, že žádosti jsou zaznamenávány pracovníkem účastníka přímo na prodejně. Dále jsou tyto informace zasílány odpovědnému zaměstnanci, jenž zákazníka informuje o vyřízení jeho žádosti bez zbytečného odkladu, maximálně do doby jednoho měsíce (viz Vyjádření ze dne 15. dubna 2020, str. 2). Kontrolou však bylo konstatováno, že účastník neprokázal, zda a jakým způsobem jsou tyto informace zákazníkovi poskytovány. Skutečnost, že subjekty údajů mají možnost uplatnit svá práva dle čl. 15 až 21 nařízení (EU) 2016/679 vycházela pouze z ústních vyjádření poskytnutých při místním šetření dne 12. března 2020, nicméně tato tvrzení nebyla nikterak prokázána a doložena. Je zřejmé, že k nápravě došlo až následně (viz Vyjádření ze dne 15. dubna 2020).

Úřad má na základě shora uvedených skutečností za prokázané, že účastník minimálně do 12. března 2020 porušoval své povinnosti vyplývající z čl. 15 až 21 nařízení (EU) 2016/679, proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. a III.

Lhůta pro splnění povinností 1. a 2. byla stanovena na 10 dnů s ohledem na to, že se nejedná o složitá právní jednání, které by vyžadovala lhůtu delší.

Úřad závěrem shrnuje, že: (a) účastník řízení porušil některé ze základních zásad pro zpracování osobních údajů podle čl. 5 až 7 nebo 9 nařízení (EU) 2016/679 [konkrétně čl. 5 odst. 1 písm. c), čl. 6 odst. 1 písm. a) a čl. 7 bod 1) nařízení (EU) 2016/679], čímž se podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. dopustil přestupku, a (b) porušil některé z práv subjektu údajů podle čl. 12 až 22 nařízení (EU) 2016/679 (konkrétně čl. 13, 15 až 21 nařízení (EU) 2016/679), čímž se podle § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb. dopustil přestupku, za který mu byla udělena v souladu § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., a podle čl. 83 odst. 5 písm. a) a b) nařízení (EU) 2016/679 uložena pokuta.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněným je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 62 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb., neboť spáchaním tohoto přestupku došlo k porušení základní zásady ochrany osobních údajů, tj. minimalizace údajů, když dodržování základních zásad ochrany osobních údajů považuje správní orgán za zcela klíčové, neboť se jedná o základní pravidla, od kterých se odvíjejí všechny procesy zpracování a která určují nejdůležitější principy, jak může správce s osobními údaji nakládat.

Podle čl. 83 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679 se při rozhodování o uložení sankce a její výši přihlédne zejména k povaze, závažnosti a délce trvání porušení, k povaze, rozsahu a účelu dotčeného zpracování, k počtu dotčených subjektů údajů a míře škody, která jim byla způsobena, a k dalším okolnostem porušení stanoveným v tomto článku. Při stanovení sankce tak Úřad jako správní orgán přihlédl, jako k okolnosti zvyšující závažnost jednání, zejména k tomu, že porušení se týkalo většího počtu dotčených subjektů a nebylo povahy ojedinělé, když kopírování/skenování občanských průkazů bylo běžnou praxí obviněné při její podnikatelské činnosti a docházelo k němu po delší dobu (nejednalo se o jednorázové porušení nýbrž o soustavnou činnost). Při stanovení výše sankce vzal však správní orgán jako polehčující okolnost v úvahu míru spolupráce obviněné s dozorovým úřadem a snahu po nápravě závadného stavu. Po souhrnném zhodnocení všech okolností byla pokuta uložena při samé dolní hranici, kterou nařízení (EU) stanoví a která činí 20 000 000 eur.

Správní orgán považuje ve smyslu § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokazané, že obviněný porušil svým jednáním čl. 5 odst. 1 písm. c), čl. 6 odst. 1 písm. a), čl. 7 bod 1), čl. 13, čl. 15 až 21 nařízení (EU) 2016/679, a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci příkazem.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději však desátým dnem od jeho uložení u provozovatele poštovních služeb. V případě doručování do datové schránky je příkaz doručen okamžikem přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději však desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 14. července 2020

otisk
úředního
razítka

Mgr. Eva Cupáková
vedoucí oddělení kontroly soukromého sektoru
(*podepsáno elektronicky*)